

Redactare: Iulia Trăncuță
Corectură: Daria Logofătu
DTP: Carmen Dumitrescu
Design copertă: Silvia Olteanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NICODÈME, BÉATRICE

Arsène Lupin și comoara Diavolului = Arsène Lupin et le trésor du Diable / Béatrice Nicodème ; trad. din lb. franceză de Diana Morărașu. – Ed. bilingvă. - București : Forteen, 2025
ISBN 978-630-347-042-9

I. Morărașu, Diana (trad.)

821.133.1

Arsène Lupin et le trésor du Diable

© Hachette Livre, 2017

Published by arrangement with Lester Literary Agency & Associates

© Forteen, 2025, pentru prezenta ediție

Forteen este un imprint al Editurii Booklet.

BÉATRICE NICODÈME

ARSÈNE LUPIN ET LE TRÉSOR DU DIABLE

ARSÈNE LUPIN ȘI COMOARA DIAVOLULUI

Ediție bilingvă

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

forteen | 2025

Rouen, juin 1891

Réveillé à l'aube, Arsène récapitula l'ordre des opérations. D'abord, endormir Moustache, le doberman des Courtecuisse, en lui jetant un morceau de viande dans lequel il aurait injecté du laudanum¹. Puis escalader la grille. Courir courbé en deux jusqu'à la remise du jardinier. S'emparer de l'échelle afin d'atteindre, à l'arrière de la maison, la corniche du premier étage. Enfin, s'avancer prudemment jusqu'à la fenêtre d'Élisa. La suite dépendrait de la réaction de la jeune fille.

Ce dimanche s'annonçait divin, sous un ciel limpide parcouru d'une légère brise parfumée de glycine et de chèvrefeuille. C'était un jour à passer l'après-midi sur l'île Lacroix avec sa fiancée. À condition, bien sûr, d'avoir une fiancée, ce qui n'était pas le cas d'Arsène. Il était juste terriblement amoureux, et suffisamment lucide pour savoir que ses chances de passer un jour la bague au doigt d'Élisa étaient aussi minces que du papier à cigarette.

Peu lui importait, d'ailleurs. La scène des fiançailles, telle qu'il se la représentait, ne le faisait pas vraiment rêver.

Il y aurait d'abord Napoléon Courtecuisse, le père. Regard d'acier, nez royal, moustache impériale, barbiche aussi drue qu'un balai de cabinet. Cet homme n'était pas antipathique, son veuvage inspirait même

¹ Préparation à base de pavot autrefois utilisée comme somnifère.

Rouen, iunie 1891

Arsène, care se trezise de la primele licăriri ale zorilor, recapitulă ordinea operațiunilor. Mai întâi, să-l adoarmă pe Moustache, dobermanul familiei Courtecuisse, cu o bucată de carne injectată cu laudanum¹. Apoi să escaladeze grilajul. Să alerge ghemuit până la ghereta grădinarului. Să ia scara, să se ducă în spatele casei și să se cațere până la cornișa de la primul etaj. În sfârșit, să înainteze cu mare grijă până la fereastra Élisei. Continuarea avea să depindă de reacția fetei.

Duminica aceea se anunța superbă, cu un cer limpede străbătut de o briză ușoară, cu parfum de glicine și caprifoi. Era o zi numai bună de petrecut cu logodnica pe insula Lacroix. Cu condiția, desigur, să ai o logodnică, ceea ce nu era cazul lui Arsène. El nu era decât teribil de îndrăgostit, dar suficient de lucid încât să știe că șansele lui de a pune într-o bună zi un inel pe degetul Élisei erau la fel de subțiri ca o foiță de țigară.

Dar lui nu-i păsa de asta. Perspectiva logodnei – așa cum și-o imagina el – nu era în măsură să-l îmbie la visare.

Mai întâi, ar fi Napoléon Courtecuisse, tatăl. Privire de oțel, nas regal, mustață imperială, barbison la fel de stufos ca o măturică. Omul nu era neapărat antipatic, ba chiar văduvia lui inspira o

¹ Preparat pe bază de mac folosit odinioară ca somnifer.

une certaine compassion, mais il avait un défaut qui le rendait redoutable : il était proviseur au lycée Corneille.

Il y aurait le frère d'Élisa : Lucien, dix-sept ans, qui était dans la même classe de rhétorique¹ qu'Arsène et rivalisait avec lui pour la première place.

Les encadrant comme des chandeliers sur une cheminée, il y aurait aussi les quatre grands-parents : un inspecteur des finances, un notaire, et deux épouses soumises et pieuses.

Face à la tribu Courtecuisse, il y aurait lui, Arsène Lupin. Un bon élève, certes, un excellent élève, même, capable de réciter Shakespeare et Homère comme de lire Goethe dans le texte. Mais un garçon aux origines douteuses, qui avait perdu sa mère cinq ans plus tôt et dont le père s'était évanoui dans la nature depuis belle lurette. Un garçon qui habitait dans un minuscule appartement avec une certaine Victoire qui l'avait élevé et dont on ne savait pas grand-chose. Quelle carrière comptait embrasser ce jeune homme ? Quel avenir offrirait-il à leur chère Élisa ?

Si Arsène ignorait encore ce qu'il ferait de sa vie, il avait une certitude : il tenait avant tout à rester libre.

Cela ne l'empêchait pas de rêver d'Élisa jour et nuit. De lui écrire des poèmes. Et d'avoir décidé de lui remettre le plus beau de tous jusque dans sa chambre. Il ferait ainsi d'une pierre deux coups : non seulement il passerait un moment délicieux avec elle, mais il gagnerait le pari qu'il avait fait avec son copain Arthur.

— Tu n'oseras jamais ! avait décrété celui-ci lorsque Arsène lui avait fait part de son projet.

— Tu paries combien ?

— Voyons... De quoi inviter Élisa à *La Couronne*.

Arsène en était resté bouche bée. Un dîner à *La Couronne* ! Il n'y avait qu'Arthur Malandrin pour promettre pareille récompense. Ce garçon n'en fichait pas une, et Arsène le soupçonnait de s'être rapproché de lui pour lui soutirer des traductions de thèmes latins et des solutions de problèmes de maths. Mais il était drôle, incapable de la moindre

¹ L'équivalent de l'actuelle classe de première, qui se terminait avec la première partie du baccalauréat.

anumită compasiune, dar avea un defect care îl făcea de temut: era directorul liceului Corneille.

Apoi ar fi fratele Élisei: Lucien, șaptesprezece ani, care era în aceeași clasă de retorică¹ cu Arsène și concura cu el pentru locul întâi.

Și, în sfârșit, încadrându-i ca niște candelabre pe un șemineu, ar fi și cei patru bunici: un inspector de finanțe, un notar și două neveste supuse și pioase.

În fața clanului Courtecuisse s-ar afla el, Arsène Lupin. Un elev bun, desigur, un elev excelent chiar, capabil să recite din Shakespeare și Homer, precum și să citească Goethe în original. Dar un băiat cu origini îndoielnice, care își pierduse mama în urmă cu cinci ani și al cărui tată dispăruse din peisaj de o bună bucată de vreme. Un băiat care locuia într-un apartament minuscul cu o anume Victoire, care îl crescuse și despre care nu se știa mare lucru. Ce carieră putea să îmbrățișeze acest tânăr? Ce viitor putea el să-i ofere iubitei lor Élisa?

Chiar dacă Arsène încă nu știa ce va face cu viața lui, de un lucru era sigur: mai presus de orice, va încerca să își păstreze libertatea.

Ceea ce nu-l împiedica să viseze la Élisa zi și noapte. Să-i scrie poezii. Și să i-o aducă pe cea mai frumoasă dintre toate de până atunci direct în camera ei. Așa, împușca doi iepuri dintr-un foc: nu doar că petrecea câteva clipe minunate cu ea, dar câștiga și pariul pe care-l făcuse cu prietenul lui, Arthur.

— N-ai curaj! exclamase acesta când Arsène îi împărtășise planul său.

— Cât pariezi?

— Păi... hai să vedem. Suficient cât s-o inviți pe Élisa la *La Couronne*.

Arsène rămăsese cu gura căscată. O cină la *La Couronne*! Numai Arthur Malandrin putea promite o asemenea răsplată! Băiatul ăsta era un mare leneș, iar Arsène bănuia că se apropiase de el doar ca să facă rost de traducerile pentru teme de la latină și de rezolvările problemelor de la matematică. Dar era amuzant, fără strop de

¹ Echivalentul actualei clase a XI-a, care se termină cu prima parte a bacalauratului.

méchanceté, et d'une générosité incroyable. Son père, un médecin très apprécié à Rouen, adorait voir l'argent couler à flots.

En cette fin juin, les jours n'en finissaient pas de s'éteindre. Arsène attendit que dix heures sonnent pour gagner le quartier élégant où demeuraient les Courtecuisse. Leur maison avait fière allure avec sa haute toiture, ses balcons ouvragés et son vaste jardin entretenu avec soin. Sans doute la propriété avait-elle été offerte par le notaire à sa fille en guise de cadeau de mariage, car un proviseur roule rarement sur l'or. Arsène se promettait de posséder un jour une demeure encore plus belle. Il aurait des domestiques, des chevaux, une Panhard-Levassor¹ et peut-être même un voilier, et il offrirait des bijoux somptueux à sa fiancée. Mais, contrairement au proviseur, il gagnerait ces richesses en prenant des risques et en se lançant des défis comme celui de ce soir.

Il avait observé que le petit salon dans lequel on se tenait après le dîner donnait du côté opposé à la rue. Une rue déserte, les bourgeois n'ayant pas pour habitude de s'interpeller d'une porte à l'autre ou d'envoyer leurs gamins jouer au ballon sur la chaussée. L'escalade de la grille fut un jeu d'enfant, tout comme la course dans le jardin et le transport de l'échelle. Arsène était mince, mais large d'épaules, souple et musclé. Avoir eu un père professeur de gymnastique ne vous place peut-être pas au plus haut dans la société, mais cela présente certains avantages. Il ne lui fallut guère plus de dix minutes pour atteindre le niveau du premier étage.

Le plus délicat l'attendait : gagner la fenêtre d'Élisa en progressant le long d'une corniche à peine aussi large que son pied. Heureusement, la vigne vierge qui courait sur le mur offrait des prises rassurantes. Pour éviter de glisser, Arsène avait retiré ses chaussures et les avait suspendues à son cou après les avoir lacées ensemble.

La distance à parcourir était minime, mais il se trouvait à cinq mètres au-dessus du sol, et à la crainte d'une chute se mêlait celle d'être repoussé par Élisa. L'idée de voir la fenêtre rester obstinément close et de

¹ Constructeur de la première automobile de série avec un moteur quatre temps (1890).

răutate și de o generozitate incredibilă. Tatăl său, medic foarte apreciat în Rouen, se dădea în vânt după bani și nu ducea deloc lipsă de ei.

La sfârșitul lui iunie se întuneca destul de târziu. Arsène așteptă ca orologiul să bată ora zece pentru a se duce în cartierul elegant în care locuia familia Courtecuisse. Casa lor se profila semeață, cu acoperișul ascuțit, balcoanele lucrate cu migală și grădina imensă, întreținută cu grijă. Fără doar și poate proprietatea a fost darul de nuntă al notarului pentru fiica lui, căci un director de liceu rar stă pe o grămadă de aur. Arsène își promise în gând că într-o bună zi va avea o casă chiar mai frumoasă. Va avea servitori, cai, un Panhard-Levassor¹, poate chiar și un velier, și îi va dărui logodnicei lui cele mai somptuoase bijuterii. Dar, spre deosebire de directorul de liceu, va câștiga aceste bogății asumându-și riscuri și acceptând provocări, precum cea din seara asta.

Observase că salonul mic în care se retrăgeau după cină dădea în cealaltă parte a străzii. O stradă pustie – burghezii nu aveau obiceiul să se strige unii pe alții peste gard sau să-și trimită odraslele să bată mingea în stradă. Escaladarea grilajului a fost o joacă de copii, la fel și străbaterea grădinii și transportarea scării. Arsène era subțire, dar avea umeri largi, era suplu și musculos. Poate că a avea un tată profesor de gimnastică nu îți asigură o poziție prea înaltă în societate, dar prezintă, totuși, o serie de avantaje. În nici zece minute, era la nivelul primului etaj.

Acum urma partea cea mai delicată: să ajungă la fereastra Élisei, înaintând de-a lungul unei cornișe cât talpa lui de lată. Din fericire, zidul era acoperit de viță sălbatică, așa că avea de ce să se țină. Ca să nu alunece, Arsène își scosese pantofii, le legase șireturile și și-i agățase de gât.

Distanța de străbătut era foarte mică, dar se afla la cinci metri deasupra solului, iar teama de cădere era amplificată de spaima de-a fi respins de Élisa. Îl treceau sudori reci la gândul că fereastra ar putea rămâne cu încăpățânare închisă în fața lui, iar el

¹ Constructorul primului automobil în serie cu motor în patru timpi (1890).

devoir revenir sur ses pas lui donnait des sueurs froides. À moins qu'Élisa ne hurle de peur et n'alerte son père.

Il progressait lentement mais régulièrement, de plus en plus confiant à chaque pas. À condition de ne pas regarder en bas, ce n'était guère plus difficile que marcher au bord d'un trottoir sur la pointe des pieds. Sauf qu'un détail lui avait échappé au moment d'installer l'échelle : dissimulée par la vigne vierge, une gouttière descendait le long du mur, lui barrant le passage. « L'ultime épreuve avant la récompense », murmura-t-il pour se donner du courage, tout en avançant le pied droit au-dessus du vide.

C'est ce moment précis que choisit un moustique pour venir siffler dans son oreille. Arsène agita la tête, ce qui manqua lui faire perdre l'équilibre. Il eut le réflexe de ramener aussitôt son pied vers le mur, mais ce faisant il heurta la gouttière. Un morceau s'en détacha et atterrit sur les graviers avec bruit. Que faire ? Continuer comme si de rien n'était ? S'enfuir avant que quelqu'un ne surgisse ? Arsène décida d'attendre.

Un bruit de porte-fenêtre lui confirma qu'il avait pris la bonne décision.

— Bon sang de bonsoir ! hurla une voix qu'il ne connaissait que trop bien. Que j'aïlle rôtir en enfer si ce n'est pas Lupin ! Descendez IM-MÉ-DIAT'-MENT de là, Lupin, ou je retire l'échelle !

Arsène n'avait guère le choix. La honte au front, il rebroussa chemin en priant sa mère, ses quatre grands-parents et tous ses ancêtres de l'empêcher de se briser les deux jambes sous les yeux de son proviseur... et surtout d'Élisa, dont la fenêtre venait à son tour de s'ouvrir. Lorsqu'il atteignit enfin le pied de l'échelle, son visage ruisselait de transpiration et sa chemise était bonne à tordre.

— Qu'est-ce que vous f... fichez suspendu en l'air à deux pas de la chambre de ma fille, Lupin ? tonna le proviseur.

Sa moustache avait doublé de volume, signe chez lui d'une colère noire. Toute explication était superflue, il avait parfaitement analysé la situation.

— Je n'ai rien fait de mal, monsieur ! dit Arsène.

— Vous n'avez *encore* rien fait de mal, rectifia M. Courtecuisse.

— Voulez-vous que je remette l'échelle à sa place ? demanda Arsène avec un air faussement docile.

va trebui să se întoarcă pe unde a venit. Asta dacă nu cumva Élisa va începe să țipe de frică și să-l alerteze pe tatăl ei.

Înainta încet, dar constant, din ce în ce mai încrezător cu fiecare pas. Dacă nu se uita în jos, nu era mai greu decât să meargă pe vârfuri pe bordura trotuarului. Numai că, atunci când fixase scara, omisese un detaliu: de-a lungul zidului, ascuns sub viță, cobora un burlan care îi bara calea.

— Ultima încercare înainte de răsplată, șopti el pentru a-și face curaj, întinzând piciorul drept în gol.

Dar exact în secunda aceea, un țânțar s-a gândit să îi bâzâie pe la ureche. Arsène scutură capul și fu cât pe ce să-și piardă echilibrul. Avu reflexul să ducă piciorul spre perete, dar reuși să izbească burlanul. Din el se desprinse o bucată care ateriză cu vuiet pe pietriș. Ce să facă? Să continue ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic? Să fugă înainte să apară careva? Arsène se hotărî să aștepte.

Zgomotul ușii de la terasă îi confirmă că luase decizia corectă.

— Ce naiba?! urlă o voce pe care o cunoștea prea bine. Să fiu al naibii dacă ăsta nu-i Lupin! Coboară I-ME-DI-AT de acolo, Lupin, dacă nu vrei să trag scara!

Arsène nu mai avea de ales. Cu rușinea în suflet, se întoarse pe unde venise, rugându-se în gând la mama lui, la cei patru bunici și la toți străbunii să-l ajute să nu-și rupă picioarele sub ochii directorului... și mai ales ai Élisei, care deschisese și ea fereastra. Când ajunse într-un sfârșit la baza scării, sudoarea îi curgea râuri pe față, iar cămașa era numai bună de stors.

— Ce cauți aici, suspendat în gol la doi pași de camera fetei mele, Lupin? tună directorul.

Mustața lui își dublase volumul, semn de mare furie. Orice explicație era de prisos, analizase foarte bine situația.

— Nu am făcut nimic rău, domnule! spuse Arsène.

— Nu ai făcut nimic rău *încă*, îl corectă domnul Courtecuisse.

— Vreți să duc scara la locul ei? întrebă Arsène cu o docilitate prefăcută.

Même dans le crépuscule, la teinte pourpre qui envahit le visage du proviseur était visible.

— Hors d'ici tout de suite, Lupin ! Je vous verrai dans mon bureau demain à huit heures tapantes ! Et je vous conseille d'être ponctuel.

— Comptez sur moi, monsieur, promet Arsène tout en enfilant ses chaussures à la va-vite. Je vous souhaite une excellente nuit !

Il leva la tête vers la silhouette claire d'Élisa et lui envoya un baiser sonore suivi d'un grand éclat de rire. Puis il s'enfuit à toute vitesse.

— Vous allez le payer très cher, Lupin ! vociféra le proviseur.

Arsène n'en doutait pas. Après un tel exploit, c'était le renvoi assuré.

Obrajii directorului căpătară o nuanță purpurie vizibilă chiar și în întuneric.

— Dispari imediat de aici, Lupin! Te aștept în biroul meu mâine dimineață la opt fix! Și te sfătuiesc să fii punctual.

— Vă puteți baza pe mine, domnule, promise Arsène, încălțându-se în graba mare. Vă doresc o noapte minunată!

Ridică privirea spre silueta albă a Élisei și îi trimise un sărut sonor, urmat de un hohot de râs. Apoi se făcu nevăzut.

— Ai să plătești scump pentru asta, Lupin! strigă directorul în urma lui.

Arsène n-avea niciun dubiu. După o asemenea ispravă, își asigurase exmatricularea.